

Rahvuslik Teataja

Asutatud 2011. aastal

Loe, telli ja levita!

9. aastakäik

Nr. 8 (85)

Rahvuslaste Tallinna Klubi häälekandja

Hind 1 €

august 2019

„Rahvusliku Teataja“ toimetajale tehti tapmis-ähvardus

1. augusti varahommikul ärkas siinkirjutaja tulistamise peale oma maja lähedal. Laske oli vähemalt kolm. Kell oli mõned minutid kuus läbi.

Peale lõunat tuli telefonikõne täpselt kell 16.00. Hääl kordas telefonis küsimust: Kas auk on valmis? Küsimuse peale, kes ta on ja kellega ta räägib, kõne katkes, kuid varsti helises telefon uuesti. Nüüd küsis helistaja, kas see on Jaani number ja jaatava vastuse saades hakkas jälle kordama, kas auk on valmis. Püüdsin uurida, kes ta on selline? Vastuseks sain kuulda, et **Margus Kivikas**. Minu küsimuse peale: „Mis meid seob või kuidas ta mind tunneb?“ „Oleme koos naisi katsunud,“ sain vastuseks. „Tule Vigala poe juurde räägime!“ Sain aru, et ta oli mulle täiesti tundmatu isik. Õhtul helistasin kohalikule jahimehele ja uurisin, miks ta meie maja juures paugutas ja millist jahti praegusel

ajal aastast peetakse. (Jaht olevat elumajadest alla 300 meetri kaugusel keelatud.) Ta oli väga üllatunud ja väitis, et pole seda teinud ja lubas uurida, kas keegi võis seda teha nende jahiseltsist. Vastust pole senini. Siinkirjutajat on juba kord varem tulistatud. Pauku saatis kli-risev heli, millist ma polnud varem kuulnud. See oli ilmselt valang, mis mööda lendas. Niimoodi näeb välja hirmutamise.

Politseid ma tülitama ei hakanud, sest on kahtlus, et politsei või Kaitsepoleitsei võisid ise ähvarduse taga olla kasutades ära mõnda politseile „vahele jäänud“ õnnetut.

Meie meedias on mõnikord teemaks ajakirjanike tapmised ja tagakiusamine Venemaal ja Ukrainas. Tuleb välja, et Eesti pole nendest karvavõrragi tsiviliseeritum. Meie leht ilmub 9ndat aastat. Senini keeldutakse lehte vabamüüki võtmast. See on terve rea seaduste rik-

kumine, kuid ei huvita kedagi.

Lehetoimetaja ähvardamine on nagu kohtuniku või politseiülema ähvardamine. Kõik nad peavad (või peaksid vähemalt) paha- ja kuritegude vastu võitlema.

Prokuratuur võib siinkirjutatu põhjal kriminaalasja algatada kui soovib, kui ta sai kord EKRE ministri vastu ajalehe loo põhjal menetluse algatud.

Ühe jalaga taguotsa saanud prominendi juhtumist tuleb aga välja, et ühed võivad kuritegusid teha – teised mitte.

Tuline õigus on nähtavasti endisel kommunismivangil **Mart Niklusel**, et Eesti oleks tulnud de-sovetiseerida ja kogu „nõukogude kaader“ ametitest lahti teha. Muidu nad jäävadki ENSV-d taastootma või Venemaad, Eesti Vabariigi asemel. Võib-olla pole veel hilja?

JAAN HATTO

Koletistest ja elajatest

Selle Vabariigi algusest peale jätsin maha filosoofia õppejõu koha ülikoolis ja sukeldusin poliitikasse alustades võitlust iseseisvusreferendumi nimel, et astuda välja Nõukogude Liidust! Kusjuures Eesti Demokraatlikku Liitu (mida ma juhtisin) ründasid kõik teised Eesti erakonnad, ka vägivaldselt ja meid vaikiti meedias, kas täielikult maha või siis moonutati meie sõnad ära, isegi muudeti täiesti vastupidiseks. Kasutati loomulikult ka telefoni- ja muud õigust, et inimesi hirmutada ja erakonnast lahkuma sundida jne. Ajaleht Maarja Maa aga peideti kioskites ära, nii et ükski ostja seda ei näinudki, kusjuures meil oli olemas kirjalik leping, et ajaleht **peab** olema nähtaval kohal!? Muide, samal ajal näitas meid kogu maailm, sest me korjasime avalikult Raekoja platsil 100 000 allkirja Eesti iseseisvusreferendumi toetuseks, mida näitas isegi Vremja kaks korda.

Ainus riik oli muidugi Eesti, kes meid täielikult maha vaikis! Algasin ka roheliste erakonna loomise, aga selle eest kutsuti mind koos **Peeter Liiviga** Kultuurinõukogu ette, kusjuures ette astusin ainult mina üksinda ja **Lennart Meri** süüdistas mind Eesti ühiskonna lõhestamises, esitades seal ka minu mahategemiseks ühe võltskirja. Sellest

juhtumist ja muust olen kirjutanud ka oma romaanis „Koletis“! Nüüd aga sellest, miks kadusid ära kõik väikesed Eesti erakonnad? Loomulikult teatas ühel päeval karvane „Koletis“ või **Terje Ojaveri** „Elajas“, et nüüd on vajalik erakonna loomiseks koguda 200 liikme asemel 1000! Nii lihtsalt need asjad ühes „vabas“ riigis võivadki käia. Nõukogude Eestis minu raamatut ei avaldatud. Üks kirjanikust eestlane lõi mulle noa selga õeldes, et üks täht minu tekstis polnud täpselt niisugune nagu vaja?! Ühe sõnaga, hakkasin siis jälle täiesti uuel lehelt pihta, aga loomulikult oli tulemus täpselt sama nagu ka esimesel korral. Jah tõesti, sa võid ju nüüd ise oma raamatuid välja anda. Aga kui riik ehk Kultuurkapital sind rahadega ei toeta, siis ükski kirjastus sind loomulikult Eestis kui usaldusväärset riigikodanikku jutule ei võta, samuti nagu ei lasta sinu loomingut kohtu läbi mitte ühtegi artiklit (millest mulle on kriitikud rääkinud), rääkimata siis sellest, et sind Eesti Kirjanike Liidu liikmeks võetakse?! Nagu ma olen aru saanud, võetakse sinna nüüd vene ja varsti ka võib-olla mõnes muus keeles kirjutavaid kirjanikke? **Hargla** ongi sealt juba protestiks välja astunud. Selle asemel olen rahvusvahelise

PEN klubi liige, kusjuures esindasin Eestit ainuisikuliselt viimases 42 riigi PEN klubide poolt väljaantud antoloogias (ka seda fakti muide ükski eesti meediakanal loomulikult läbi ei lasknud, mis mind loomulikult siin riigis ei suuda isegi mitte üllatada). Lõpetuseks, laupäevases „Keskpäevatuunis“ rääkis üks osalejatest, et tuleks hakata ka teiste rahvuste keeltes laulupidusid korraldama. Kusjuures selle peale ei lausunud enam keegi musta ega valget. Korrutatakse ainult meedias igal pool, et küll eestlased on ikka tublid, et nad on igal ajal oma laulupidusid korraldanud, nii Tsaari-Venemaal kui ka okupatsiooni ajal, samastades laulupeod sel kombel justkui Eesti riikliku vabadusega, mis on ju täielik nonsens! Aga loomulikult aitab kõvasti oma poliitikute mainet tõsta! Unustatakse seejuures lihtsalt ära, et ka orjad laulsid ju tööd tehes omi laule! Ei, kui meie, eestlased ei muutu ja ei hakka asjadest selgelt ja ausalt rääkima, siis jääbki loomulikult meie kurblooline ajalugu igavesti korduma. Ja võib isegi lõppeda! Kas me tõesti siis seda tahamegi? On tõesti viimane aeg meist igapäev seda endalt küsida?

MIINA HINT
kirjanik

24. JUULIL SUURBRITANNIA PEAMINISTRIKS TÕUSNUD BORIS JOHNSON LUBAB VIIA RIIGI EUROOPA LIIDUST VÄLJA IGAL JUHUL, KAS LEPPEGA VÕI LEPPETA. SEE TÄHENDAKS LÕPPU KAVALDAMISELE JA VENITAMISELE, MILLEGA BRITTE LIIDUS HOITI

LOE LISAKS: LK 10
Foto: Vikipeedia

LEHES

Mart Helme Risto Teinoneni tagakiusamisest	2. lk
40 aastat Balti Apelist	3. lk
Tiit Madisson: Oi kui raske on Süsteemi purustada!	4. lk
Heiki Kortspärn: Sinimägede kangelaste kaitseks	8. lk
Arvustus Jüri Lina filmile „Võltsitud maailm“	11. lk

JA PALJU MUUD HUVITAVAT!

Telli koju „Rahvuslik Teataja“, helista 51 903 374, aastaks 22.- €, pooleks aastaks 11.- €, ilmub kord kuus